

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 232/2014

(2014. gada 11. marts),

ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 209. panta 1. punktu un 212. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar šo regulu izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (EKI) kā vienu no instrumentiem, ar kuru tiek sniegts tiešs atbalsts Eiropas Savienības ārējai politikai. Ar šo regulu aizstāj Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1638/2006 ⁽⁴⁾, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (2) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 8. pantā ir paredzēts, ka Savienībai jāveido īpašas attiecības ar kaimiņvalstīm, lai izveidotu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības un kuru raksturo ciešas un mierīgas, uz sadarbību balstītas attiecības.
- (3) Saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP) Savienība Eiropas kaimiņvalstīm piedāvā privilīģētas attiecības, kas veidotas, pamatojoties uz abpusēju apņemšanos ievērot un veicināt demokrātijas un cilvēktiesību,

tiesiskuma, labas pārvaldības vērtības, kā arī tirgus ekonomikas un ilgtspējīgas un iekļaujošas attīstības principus. Tā turpmāk attiecīgā gadījumā nodrošinās sistēmu pastiprinātai mobilitātei un tiešiem personiskiem kontaktiem, jo īpaši ar vīzu izsniegšanas atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, un konkrētos gadījumos paredzot vīzu režīma liberalizāciju.

- (4) Kopš īstenošanas sākuma EKP ir stiprinājusi attiecības ar partnervalstīm un sniegusi konkrētu labumu gan Savienībai, gan tās partneriem, tostarp uzsāktas reģionālās iniciatīvas un sniegts atbalsts demokratizācijai Eiropas kaimiņattiecībās. Vairākas svarīgas norises Eiropas kaimiņattiecībās bija par iemeslu visaptverošai stratēģiskai pārskatīšanai 2011. gadā. Pārskats *inter alia* sniedz lielāku atbalstu partnervalstīm, kuras apņēmušās veidot demokrātisku sabiedrību un īstenot reformas saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz stimulu ("vairāk par vairāk") un savstarpējās pārskatbildības principu, partnerību ar sabiedrību un individuālāku pieeju katrai partnervalstij. Ar šo regulu būtu jāizveido skaidra saikne starp EKP sistēmu un atbalstu, ko sniedz saskaņā ar šo regulu.
- (5) Ar šo regulu būtu jāatbalsta tādu politikas iniciatīvu īstenošana, kuras ir palīdzējušas veidot EKP – Austrumu partnerību starp Savienību un tās austrumu kaimiņvalstīm, Partnerība demokrātijai un kopīgai labklājībai un Savienība Vidusjūrai ar dienvidu kaimiņreģiona valstīm. Visas minētās iniciatīvas ir stratēģiski svarīgas, un tās nodrošina arī būtisku politisko satvaru attiecību padziļināšanai ar partnervalstīm un starp tām, pamatojoties uz savstarpējās pārskatbildības, kopīgas dalības un atbildības principiem. Ar šo regulu būtu jāatbalsta arī reģionālas sadarbības īstenošanu, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību politiku, *inter alia* saistībā ar Ziemeļu dimensijas politiku vai Melnās jūras reģiona sinerģiju, kā arī – galvenokārt pārrobežu sadarbības pasākumu gadījumā – makroreģionālo stratēģiju ārējās darbības aspektus.
- (6) Šīs regulas mērķus būtu jātiecas sasniegt, Savienības atbalsta sagatavošanā, īstenošanā un uzraudzībā pienācīgi iesaistot ārējās darbības partnerus, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijas un vietējās iestādes, ņemot vērā to, cik svarīga ir to nozīme. Ar šo regulu turklāt būtu jāatbalsta pilsoniskās sabiedrības organizāciju spēju stiprināšana, lai nodrošinātu efektīvu vietējo pārskatbildību un līdzdalību un lai pilntiesīgi piedalītos demokratizācijas procesā.
- (7) Ar šo regulu atzīst, ka Krievijas Federācijai ir īpašs statuss gan kā Savienības kaimiņvalstij, gan kā stratēģiskam partnerim šajā reģionā.

⁽¹⁾ OVC 11, 15.1.2013., 77. lpp.⁽²⁾ OVC 391, 18.12.2012., 110. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. marta lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1638/2006 (2006. gada 24. oktobris), ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.).

- (8) Atbalsts saskaņā gan ar šo regulu, gan ar Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) būtu jāpieskaita pārrobežu sadarbības programmām starp dalībvalstīm, no vienas puses, un partnervalstīm un/vai Krievijas Federāciju, no otras puses ("citas pārrobežu sadarbībā iesaistītas valstis"), kas tiek īstenotas gar Savienības ārējām robežām, lai veicinātu integrētu un ilgtspējīgu reģionālo attīstību un sadarbību starp blakus esošiem pierobežas apgabaliem un harmonisku teritoriālo integrāciju visā Savienībā un ar tās kaimiņvalstīm. Lai pārrobežu sadarbība būtu sekmīga, attiecīgos gadījumos ir svarīgi procedūras saskaņot ar procedūrām Eiropas teritoriālās sadarbības kontekstā.
- (9) Turklāt ir svarīgi veicināt un atvieglot sadarbību starp Savienību un tās partneriem, un citām iesaistītajām valstīm to kopīgajās interesēs, jo īpaši, vislabāk un visefektīvāk koordinējot sniegtos resursus un apvienojot resursus no Savienības budžeta iekšējiem un ārējiem instrumentiem, jo īpaši tam, kas sekmē pārrobežu sadarbību un reģionālās sadarbības projektus, Savienības interesēm atbilstīgus infrastruktūras projektus, kuros iesaistītas kaimiņvalstis, un citas sadarbības jomas.
- (10) Pārrobežu sadarbībā vajadzētu spēt piedalīties arī Eiropas ekonomikas zonas (EEZ) valstu teritoriālajām vienībām gar robežām un to palīdzības saņēmēju attiecīgajām teritoriālajām vienībām, kas atrodas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014⁽¹⁾ I pielikumā uzskaitītajos saņēmējos. EEZ valstīm līdzdalība pārrobežu sadarbības programmās arī turpmāk būtu jānodrošina no saviem resursiem.
- (11) Paredzēts, ka dalībvalstis, partnervalstis un citas iesaistītās valstis, kas piedalās pārrobežu sadarbībā un reģionālajā sadarbībā, nodrošinās līdzfinansējumu. Tādējādi tiks stiprināta valsts atbildība, palielināti programmām pieejamie finanšu resursi un veicināta vietējo ieinteresēto personu iesaistīšanās.
- (12) Lai saskaņotu šajā regulā un Eiropas teritoriālās sadarbības regulā lietoto terminoloģiju, pārrobežu sadarbības programmu īstenošanas dokumenti būtu jādēvē par kopīgajām darbības programmām.
- (13) Atbalstam, kas tiek sniegts kaimiņos esošajām jaunattīstības valstīm saistībā ar EKP izveidoto sistēmu, būtu jāatbilst Savienības ārējās politikas mērķiem un principiem un jo īpaši tās attīstības politikai un kopējai ārpolitikai un drošības politikai. Būtu jānodrošina arī to atbilstība Savienības iekšpolitikas un iekšējo instrumentu ārējām dimensijām.
- (14) Savienībai būtu jācenšas panākt pieejamo resursu pats efektīvākais pielietojums, lai panāktu tās ārējās darbības optimālu ietekmi. Tas būtu jāasniedz ar Savienības ārējās darbības instrumentu saskaņotību un papildināmību, kā arī radot sinerģijas starp EKI, citiem Savienības instrumentiem ārējās darbības finansēšanai un citām Savienības politikas jomām. Tā rezultātā programmām, kas izveidotas ar instrumentiem ārējās darbības finansēšanai, būtu vienai otra savstarpēji jāpastiprina.
- (15) ES un Āfrikas kopīgajai stratēģijai ir būtiska nozīme attiecībā ar Ziemeļāfrikā esošajām Vidusjūras reģiona kaimiņvalstīm.
- (16) Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāuzlabo to politikas jomu saskaņotība, efektivitāte un papildināmība, kas attiecas uz sadarbību ar kaimiņvalstīm. Lai nodrošinātu, ka Savienības sadarbības politika un dalībvalstu sadarbības politika savstarpēji papildina un pastiprina viena otru, ir nepieciešama kopīga plānošana, kas būtu jāīsteno vienmēr, kad tas ir iespējams un vajadzīgs. Būtu jānodrošina arī pienācīga sadarbība un koordinācija ar citiem trešo valstu līdzekļu devējiem.
- (17) Šajā regulā paredzētais Savienības atbalsts pēc būtības būtu jāpieskaita partnervalstu un – attiecīgos gadījumos arī Krievijas Federācijas – attiecīgajām valstu vai vietējām stratēģijām un pasākumiem.
- (18) Komisijai būtu jāmeklē risinājumi, kā visefektīvāk izmantot pieejamos līdzekļus, piemērojot finanšu instrumentus ar sviras efektu. Šādu efektu varētu pastiprināt, atļaujot izmantot un atkārtoti izmantot no finanšu instrumentiem ieguldītos un ar tiem radītos finanšu līdzekļus.
- (19) Cīņa pret klimata pārmaiņām ir viens no lielākajiem pārbaudījumiem, kas skar Savienību un kura risināšanai nepieciešama steidzama rīcība starptautiskā līmenī. Atbilstīgi nodomam, kas paziņots Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumā ar nosaukumu "Budžets Eiropai 2020" un paredz budžeta līdzekļu proporcionālās daļas palielināšanu ar klimatu sasaistītiem jautājumiem līdz vismaz 20 %, šai regulai būtu jāveicina šā mērķa sasniegšana.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA II) (Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 11 lappusi).

- (20) Stabila un Savienības iekšējā tirgus noteikumiem atbilstīga sistēma sadarbībai ar kaimiņvalstīm enerģētikas un resursu jomā palīdz uzlabot Savienības drošību šajā ziņā.
- (21) Dzimumu līdztiesība, pie mazākumgrupām piederošu personu tiesības, diskriminācijas un nevienlīdzības novēršana ir transversāli mērķi visos pasākumos, kas tiek īstenoti, pamatojoties uz šo regulu.
- (22) Attiecībās ar saviem partneriem visā pasaulē Savienība ir apņēmusies veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību un sociālo taisnīgumu, kā arī starptautiski atzīto nodarbinātības standartu, arī bērnu nodarbinātības izskaušanas, un daudzpusējo vides aizsardzības nolīgumu ratifikāciju un efektīvu īstenošanu.
- (23) Ar šo regulu visam tās piemērošanas laikam paredz finansējumu, kas Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadējās budžeta procedūras laikā ir galvenā atsaucis summa, kā paredzēts 17. punktā 2013. gada 2. decembra Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā par sadarbību budžeta lietās, budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾.
- (24) Kamēr vien ilgst izdevumu cikls, ar samērīgu pasākumu palīdzību būtu jāaizsargā Savienības finansiālās intereses, tostarp preventīvi novēršot, konstatējot un izmeklējot pārkāpumus, atgūstot zaudētus, kļūdaini izmaksātus vai nepareizi izmantotus līdzekļus un attiecīgā gadījumā nosakot sankcijas. Minētie pasākumi būtu jāveic atbilstīgi piemērojamiem nolīgumiem, kas noslēgti ar starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm.
- (25) Lai pielāgotu Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz prioritāšu saraksta Savienības atbalstam saskaņā ar šo regulu un finansiālo piešķirumu katram programmas veidam grozījumiem saskaņā ar šo regulu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (26) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai.
- (27) Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz daudzgadu vienoto atbalsta satvaru, citiem plānošanas dokumentiem un īstenošanas noteikumiem, ar ko nosaka īpašus noteikumus pārrobežu sadarbības īstenošanai, būtu jāpiemēro saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (28) Šādu īstenošanas aktu pieņemšanai principā būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, ņemot vērā šo īstenošanas tiesību aktu raksturu, jo īpaši tajos noteikto politikas virzienu vai ar tiem saistīto finansiālo ietekmi, izņemot finansiāli nelielu pasākumu gadījumus.
- (29) Kopīgi noteikumi un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai, ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 236/2014 ⁽³⁾.
- (30) Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) organizatoriskās struktūras un darbības noteikumi ir noteikti Padomes Lēmumā 2010/427/ES ⁽⁴⁾.
- (31) Saskaņā ar šo regulu Savienība ir vispiemērotākais palīdzības sniedzējs tām kaimiņvalstīm, kurām pieskaņotās Savienības noteikumiem un standartiem ir viens no galvenajiem politikas mērķiem. Atsevišķos gadījumos atbalstu ir iespējams sniegt vienīgi Savienības līmenī. Arī pieredzē, ko dalībvalstis ir guvušas pārejas periodā, var palīdzēt sekmīgi īstenot reformas Eiropas kaimiņvalstīs un veicināt universālu vērtību respektēšanu Eiropas kaimiņvalstīs.
- (32) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai (Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 95 lappusi).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30 lpp.).

⁽¹⁾ OVC 373, 20.12.2013., 1. lpp.

(33) Šīs regulas piemērošanas laikposmu ir lietderīgi saskaņot ar Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013⁽¹⁾ piemērošanas laikposmu. Tāpēc šī regula būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim,

2. pants

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

MĒRĶI UN PRINCIPI

1. pants

Vispārīgais mērķis un darbības joma

1. Ar šo regulu tiek izveidots Eiropas kaimiņattiecību instruments (EKI), lai turpinātu virzīties uz kopīgas labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kas aptver Savienību un I pielikumā minētās valstis un teritorijas ("partnervalstis"), veidojot īpašas attiecības, kuru pamatā ir sadarbība, miers un drošība, savstarpēja pārskatatbildība un kopīga apņemšanās respektēt universālās vērtības, kas ir demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana saskaņā ar LES.

2. Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu, ko sniedz saskaņā ar šo regulu, izmanto pārrobežu sadarbībā iesaistīto partnervalstu un apgabalu labā. To var izmantot arī Savienības un partnervalstu kopīgam labumam.

3. Tāpat Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu var izmantot, lai Krievijas Federācija varētu piedalīties pārrobežu sadarbībā, reģionālā sadarbībā, kurā piedalās Savienība, un attiecīgās daudzvalstu programmās, tostarp sadarbībā izglītības jomā, jo īpaši studentu apmaiņās.

4. Savienība veicina, attīsta un stiprina tās pamatā esošās vērtības – brīvību, demokrātiju, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālumu un nedalāmību un to ievērošanu, kā arī vienlīdzības un tiesiskuma principus, izmantojot dialogu un sadarbību ar trešām valstīm un ievērojot starptautisko tiesību principus. Šajā regulā paredzētais finansējums atbilst minētajām vērtībām un principiem, kā arī Savienības saistībām saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, ņemot vērā attiecīgās Savienības politikas jomas un nostājas.

Savienības atbalsta konkrētie mērķi

1. Šajā regulā noteiktais Savienības atbalsts ir vērst uz to, lai veicinātu uzlabotu politisko sadarbību, patiesu un ilgtspējīgu demokrātiju, pakāpenisku ekonomisko integrāciju un pastiprinātu partnerību ar sabiedrību starp Savienību un partnervalstīm, un jo īpaši, lai īstenotu partnerības un sadarbības nolīgumus, asociācijas nolīgumus un citus spēkā esošus vai turpmākus nolīgumus un kopīgus rīcības plānus vai līdzvērtīgus dokumentus.

2. Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir jo īpaši šādiem mērķiem:

a) veicināt cilvēktiesības un pamatbrīvības, tiesiskumu, vienlīdzības principus, visu veidu diskriminācijas apkarošānu, izveidot patiesu un ilgtspējīgu demokrātiju, sekmēt labu pārvaldību, cīnīties pret korupciju, stiprināt iestāžu spējas visos līmeņos un attīstīt plaukstošas pilsoniskās sabiedrības, ietverot sociālos partnerus;

b) nodrošināt pakāpenisku integrāciju Savienības iekšējā tirgū un uzlabotu nozaru un starpnozaru sadarbību, tostarp īstenojot regulējuma konvergenci un tuvinot tiesību aktus Savienības un citiem būtiskajiem starptautiskajiem standartiem, kā arī uzlabotu piekļuvi tirgum, tostarp veidojot padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas, stiprinot attiecīgās institūcijas un veicot ieguldījumus, īpaši starpsavienojumu attīstībā;

c) radīt apstākļus likumīgas migrācijas labākai organizācijai un labi pārvaldītas cilvēku mobilitātes pastiprināšanai, spēkā esošu vai turpmāku, atbilstīgi vispārējai pieejai migrācijai un mobilitātei noslēgtu nolīgumu īstenošanai un tiešu personisku kontaktu veicināšanai, jo īpaši saistībā ar kultūras, izglītības, profesionāliem un sporta pasākumiem;

d) sekmēt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu attīstību visos aspektos; mazināt nabadzību, tostarp veicinot privātā sektora attīstību, un samazināt sociālo atstumtību; veicināt spēju veidošanu zinātnes, izglītības un jo īpaši augstākās izglītības, tehnoloģiju, pētniecības un inovācijas jomā; sekmēt iekšējo ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, veicināt lauku attīstību, sekmēt sabiedrības veselību; un atbalstīt vides aizsardzību, rīcību klimata jomā un ātru atgūšanos pēc katastrofām;

e) veicināt uzticības veidošanos, labas kaimiņattiecības un citus pasākumus, kas paaugstina drošību visos tās veidos un novērš un atrisina konfliktus, tostarp ieilgušus konfliktus;

f) uzlabot sadarbību apakšreģionālajā, reģionālajā un Eiropas kaimiņvalstu līmenī, kā arī pārrobežu sadarbību.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

3. Panta 1. un 2. punktā noteikto konkrēto mērķu īstenošanu novērtē, jo īpaši izmantojot attiecīgos Savienības periodiskos pārskatus par EKP īstenošanu, un 2. punkta a), d) un e) apakšpunkta izpildi novērtē, pamatojoties uz starptautisko organizāciju un citu attiecīgo struktūru noteiktajiem rādītājiem; 2. punkta b), c) un d) apakšpunkta izpildi novērtē, pamatojoties uz to, cik lielā mērā partnervalstis ir pārņēmušas Savienības tiesisko regulējumu; un 2. punkta c) un f) apakšpunkta izpildi novērtē, pamatojoties uz attiecīgo nolīgumu un sadarbības pasākumu skaitu.

Šie rādītāji, ko izmanto konkrēto mērķu novērtēšanai, būs iepriekš noteikti, skaidri, pārskatāmi un attiecīgā gadījumā konkrētai valstij speciāli un izmērāmi, un tie *inter alia* ietver pienācīgi uzraudzītas demokrātiskas vēlēšanas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, neatkarīgu tiesu varu, sadarbību tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumos, korupcijas līmeni, tirdzniecības plūsmas, dzimumu līdztiesību un rādītājus, ar kuriem iespējams novērtēt iekšējo ekonomisko nevienlīdzību, tostarp nodarbinātības līmeni.

4. Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu var izmantot arī citās attiecīgās jomās, ja tas atbilst EKP vispārējiem mērķiem.

3. pants

Politikas satvars

1. Ievērojot atbildības principu, šīs regulas kopējo politikas satvaru Savienības atbalsta programmu plānošanai un īstenošanai saskaņā ar šo regulu veido partnerības un sadarbības nolīgumi, asociācijas nolīgumi un citi spēkā esoši vai turpmāki nolīgumi, kas reglamentē attiecības ar partnervalstīm, atbilstīgie Komisijas paziņojumi, Eiropadomes secinājumi un Padomes secinājumi, kā arī attiecīgie samitu paziņojumi vai secinājumi, kas pieņemti, ministriem tiekoties ar EKP iesaistītajām partnervalstīm, arī Austrumu partnerības un Savienības Vidusjūrai kontekstā, kā arī attiecīgās Eiropas Parlamenta rezolūcijas.

2. Galvenais atsaucis punkts, lai noteiktu prioritātes Savienības atbalstam saskaņā ar šo regulu un izvērtētu 2. panta 3. punktā minētajās jomās sasniegto, ir rīcības plāni vai citi līdzīgi kopīgi pieņemti dokumenti, piemēram, asociācijas programmas, kas noslēgti starp partnervalstīm un Savienību divpusējā un daudzpusējā formā, tostarp attiecīgos gadījumos Austrumu partnerības un EKP dienvidu dimensijas satvarā.

3. Ja Savienība un partnervalstis nav noslēgušas 1. punktā minētos nolīgumus, Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu var sniegt, ja to uzskata par lietderīgu Savienības politikas mērķu sasniegšanai, un to plāno, pamatojoties uz šiem mērķiem un ņemot vērā attiecīgās valsts vajadzības.

4. pants

Diferenciācija, partnerība un līdzfinansēšana

1. Savienības atbalsts saskaņā ar šo regulu, ko sniedz katrai partnervalstij saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir balstīts uz stimulējošu pieeju, un tiek diferencēts pēc atbalsta sniegšanas veida un apjoma, ņemot vērā turpmāk minētos elementus, kas atspoguļo partnervalsts

- vajadzības, par kurām spriež pēc tādiem rādītājiem kā iedzīvotāju skaits un attīstības līmenis;
- apņemšanos īstenot politisko, ekonomisko un sociālo reformu mērķus, par kuriem ir panākta savstarpēja vienošanās, un panākumus šo mērķu īstenošanā;
- apņemšanos veidot patiesu un ilgtspējīgu demokrātiju, un panākumus šā mērķa īstenošanā;
- partnerību ar Savienību, tostarp šīs partnerības mērķu vērīgumu;
- absorbcijas spēju un Savienības atbalsta saskaņā ar šo regulu potenciālo ietekmi.

Šādu atbalstu atspoguļo 7. pantā minētajos daudzgadu plānošanas dokumentos.

2. Pēc 7. pantā minēto plānošanas dokumentu pieņemšanas un neskarot citus elementus, kas minēti 1. punktā, partnervalstīm piedāvāto pieejamo resursu daļu saskaņā ar stimulējošu pieeju pielāgos tā, lai tā galvenokārt atbilstu šo valstu sasniegumiem patiesas un ilgtspējīgas demokrātijas veidošanā un konsolidēšanā un to politisko, ekonomisko un sociālo reformu mērķu īstenošanā, par kuriem ir panākta vienošanās.

Daudzvalstu jumta programmām, šo daļu nosaka saskaņā ar šo valstu sasniegumiem patiesas un ilgtspējīgas demokrātijas veidošanā, ņemot vērā arī to sasniegumus tādu reformu mērķu īstenošanā, par kuriem ir panākta vienošanās un kas veicina minētā mērķa sasniegšanu.

Partnervalstu sasniegumus regulāri izvērtē, jo īpaši izmantojot EKP progresa ziņojumus, kuros ir ietvertas tendences salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem.

Atbalstu var pārskatīt, ja novērojama nopietna un ilgstoša stāvokļa pasliktināšanās.

3. Šī stimulējošā pieeja neattiecas uz atbalstu, ko piešķir pilsoniskai sabiedrībai, cilvēku savstarpēju kontaktu veicināšanai, tostarp vietējo iestāžu sadarbībai, stāvokļa uzlabošanai cilvēktiesību jomā vai atbalsta pasākumiem krīzes gadījumā. Nopietnas un ilgstošas stāvokļa pasliktināšanās gadījumā šādu atbalstu var palielināt.

4. Eiropas Parlaments un Padome regulāri apmainās viedokļiem par stimulējošo pieeju, kas tiek īstenota saskaņā ar šo regulu.

5. Šajā regulā paredzēto Savienības atbalstu principā nosaka sadarbībā ar saņēmējiem. Atbilstīgi attiecīgajam gadījumam Savienības atbalsta sagatavošanā, īstenošanā un uzraudzībā partnerībā iesaista šādas sadarbībā iesaistītās personas:

a) valsts un vietējās iestādes; un

b) pilsoniskās sabiedrības organizācijas,

tostarp ar konsultācijām un savlaicīgu piekļuvi attiecīgajai informācijai dodot tām iespēju veikt šajā procesā nozīmīgus uzdevumus.

6. Partnervalstis un citas iesaistītās valstis principā līdzfinansē šajā regulā noteikto Savienības atbalstu, šim nolūkam izmantojot valsts līdzekļus, saņēmēju iemaksas vai citus avotus. Neskarot pienākumu ievērot citus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012⁽¹⁾ paredzētos nosacījumus, līdzfinansēšanas prasības var nepiemērot pienācīgi pamatotos gadījumos un ja tas ir vajadzīgs pilsoniskās sabiedrības un nevalstisko dalībnieku attīstības atbalstam, jo īpaši attiecībā uz lielām pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

5. pants

Saskaņotība un līdzekļu devēju koordinācija

1. Šo regulu īsteno saskaņoti ar visām Savienības ārējās darbības jomām, kā arī ar citām attiecīgajām Savienības politikas jomām. Šajā nolūkā pasākumus, ko finansē, pamatojoties uz šo regulu, tostarp Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārvaldītos pasākumus, īsteno, pamatojoties uz sadarbības politikas dokumentiem, kas minēti 3. panta 1. punktā un 2. punktā, kā arī uz Savienības īpašajām interesēm, politikas prioritātēm un stratēģijām. Šādos pasākumos ņem vērā saistības, kas noteiktas daudzpusējos nolīgumos un starptautiskajās konvencijās, kurām Savienība un partnervalstis ir pievienojušās.

2. Savienība, dalībvalstis un EIB nodrošina saskaņotību starp atbalstu, kas tiek sniegts, pamatojoties uz šo regulu, un citu Savienības, dalībvalstu un Eiropas finanšu iestāžu sniegto atbalstu.

3. Savienība un dalībvalstis koordinē savas attiecīgās atbalsta programmas ar mērķi uzlabot atbalsta sniegšanas un politiskā dialoga efektivitāti un lietderību un novērst finansēšanas pārklāšanos saskaņā ar atzītiem darbības koordinācijas stiprināšanas principiem ārējā atbalsta jomā un politikas un procedūru saskaņošanas principiem. Koordinācija ietver regulāras apspriedes un biežu būtiskās informācijas apmaiņu dažādos atbalsta cikla

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

posmos, jo īpaši starp personām, kas darbojas uz vietas. Vienmēr, kad tas ir iespējams un vajadzīgs, īsteno kopīgu plānošanu. Kad to nevar panākt, lai nodrošinātu visaugstāko koordinācijas pakāpi, apsver citus pasākumus, piemēram, deleģēto sadarbību un nodošanas pasākumus.

Komisija sniedz informāciju par kopīgo plānošanu ar dalībvalstīm ziņojumā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 236/2014 17. pantā, un tajā iekļauj ieteikumus gadījumiem, kad kopīgā plānošana nav pilnībā sasniegta.

4. Savienība saziņā ar dalībvalstīm veic nepieciešamos pasākumus, tostarp rīko konsultācijas plānošanas procesa sākumposmā, lai nodrošinātu savstarpēju papildināmību, pienācīgu koordināciju un sadarbību ar daudzpusējām un reģionālajām organizācijām un struktūrām, tostarp ar Eiropas finanšu iestādēm, starptautiskajām finanšu iestādēm, Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūrām, fondiem un programmām, privātajiem un politiskajiem fondiem un trešo valstu līdzekļu devējiem.

5. Regulas 7. panta 2. un 3. punktā minētie dokumenti, ciktāl iespējams, attiecas arī uz citu Savienības līdzekļu devēju darbībām.

II SADAĻA

LĪDZEKĻU INDIKATĪVĀ PLĀNOŠANA UN PIEŠĶIRŠANA

6. pants

Programmu veidi

1. Šajā regulā noteikto Savienības atbalstu plāno, izmantojot:

a) divpusējās programmas, kas attiecas Savienības uz atbalstu vienai partnervalstij;

b) daudzvalstu programmas, kuras attiecas uz visām vai vairākām partnervalstīm kopīgām problēmām, balstoties uz Austrumu partnerības un EKP dienvidu dimensijas prioritātēm un ņemot vērā darbu, kas tiek veikts saistībā ar Savienību Vidusjūrai, kā arī reģionālu un apakšreģionālu sadarbību, galvenokārt starp divām vai vairākām partnervalstīm, tostarp arī Ziemeļu dimensijas un Melnās jūras reģiona sinerģijas satvarā. Saskaņā ar 1. panta 3. punktu šādās programmās var iesaistīt Krievijas Federāciju;

c) pārrobežu sadarbības programmas, kuras attiecas uz sadarbību starp vienu vai vairākām dalībvalstīm, no vienas puses, un vienu vai vairākām partnervalstīm un/vai Krievijas Federāciju ("citas pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstis"), no otras puses, kas norisinās gar attiecīgo Savienības ārējās robežas kopīgo daļu.

2. Savienības atbalsta prioritātes saskaņā ar šo regulu ir izklāstītas II pielikumā.

3. Šajā regulā noteikto Savienības atbalstu īsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 236/2014 un šīs regulas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām programmām – arī saskaņā ar īstenošanas noteikumiem, kas paredz īpašus noteikumus pārrobežu sadarbības īstenošanai, kā minēts šīs regulas 12. pantā.

7. pants

Līdzekļu plānošana un indikatīvā piešķiršana valsts un daudzvalstu indikatīvajām programmām

1. Finanšu indikatīvos piešķirumus valstu programmām nosaka, balstoties uz 4. panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

2. Attiecībā uz valstīm, kurām pastāv šīs regulas 3. panta 2. punktā minētie dokumenti, pieņem vispārēju daudzgadu vienoto atbalsta shēmu saskaņā ar Kopējās īstenošanas Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru Minētajā atbalsta shēmā:

a) pārbauda progresu, kas panākts attiecībā uz politikas satvaru, izskata iepriekš saskaņoto mērķu sasniegšanu un izvērtē pašreizējo stāvokli attiecībās starp Savienību un partnervalsti, tostarp šis valsts apņēmību, īstenojot partnerību ar Savienību;

b) nosaka Savienības atbalsta mērķus un prioritātes, galvenokārt izvēloties no prioritātēm, kuras noteiktas šīs regulas 3. panta 2. punktā minētajos dokumentos un partnervalstu stratēģijās vai plānos, ja minētās stratēģijas vai plāni atbilst vispārējam politikas satvaram, un attiecībā uz kurām Savienības regulārajos izvērtējumos konstatēta nepieciešamība piešķirt atbalstu;

c) norāda gaidāmos rezultātus un

d) nosaka indikatīvo finansējuma līmeni sadalījumā pa prioritātēm.

Indikatīvos piešķirumus katrā vienotajā atbalsta shēmā nosaka diapazona veidā ne vairāk kā 20 % apjomā no minētajiem piešķirumiem.

Vienotās atbalsta shēmas darbības laiks principā atbilst tā attiecīgā dokumenta darbības laikam, kas minēts šīs regulas 3. panta 2. punktā.

3. Attiecībā uz valstīm, kurām šīs regulas 3. panta 2. punktā minētie dokumenti nepastāv, pieņem vispārējo plānošanas dokumentu, tostarp stratēģiju un daudzgadu indikatīvo programmu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar dokumentu:

a) nosaka Savienības atbildes stratēģiju, pamatojoties uz attiecīgās valsts situācijas analīzi un tās attiecībām ar Savienību, kā arī uz partnervalstu stratēģijām vai plāniem, ja minētās stratēģijas un plāni atbilst vispārējam politikas satvaram;

b) nosaka Savienības atbalsta mērķus un prioritātes;

c) norāda gaidāmos rezultātus un

d) nosaka finansējuma indikatīvo līmeni sadalījumā pa prioritātēm.

Attiecīgie finanšu indikatīvie piešķirumi tiks noteikti diapazona veidā ne vairāk kā 20 % apmērā no minētajiem piešķirumiem. Plānošanas dokumentam ir atbilstīgs daudzgadu darbības termiņš.

4. Attiecībā uz daudzvalstu programmām pieņem vispārēju plānošanas dokumentu, tostarp stratēģiju un daudzgadu indikatīvo programmu, saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā. Tas

a) nosaka Savienības atbalsta mērķus un prioritātes attiecībā uz reģionu vai apakšreģionu, attiecīgā gadījumā atspoguļojot prioritātes, kas pieņemtas Austrumu partnerības vai Savienības Vidusjūrai satvarā;

b) norāda gaidāmos rezultātus un

c) nosaka finansējuma indikatīvo līmeni sadalījumā pa prioritātēm.

Finanšu indikatīvos piešķirumus daudzvalstu programmām nosaka, balstoties uz paredzamiem un objektīviem kritērijiem.

Plānošanas dokumentam ir atbilstīgs daudzgadu darbības termiņš.

5. Vienotās atbalsta shēmas dokumentus vajadzības gadījumā pārskata, ņemot vērā arī attiecīgos Savienības periodiskos pārskatus un darbu, ko veic kopējas iestādes, kuras izveidotas saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti ar partnervalstīm, un tos var pārstrādāt saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā. Plānošanas dokumentus, kas minēti šā panta 3. un 4. punktā, pārskata starpposma pārskatīšanā vai vienmēr, kad tas ir vajadzīgs, un tos var pārstrādāt saskaņā ar to pašu procedūru.

6. Lai veicinātu 4. panta 1.a punktā minētās stimulējošās pieejas īstenošanu, summu aptuveni 10 % apmērā no finansējuma, kas noteikts 17. panta 1. punktā, piešķir daudzvalstu jumta programmām, kas papildinās 7. panta 2. punktā un 3. punktā minētos valstu finanšu piešķirumus. Attiecīgajos Komisijas lēmumos, ar kuriem izveido minētās jumta programmas, precīzē, kuras valstis var saņemt piešķirumus, savukārt lēmumi par faktiskajiem piešķirumiem tiks pieņemti, pamatojoties uz sasniegumiem patiesas un ilgtspējīgas demokrātijas veidošanā un to reformu mērķu īstenošanā, par kuriem ir panākta vienošanās un kas veicina minētā mērķa sasniegšanu.

7. Ja ir efektīvāk jāīsteno Savienības un partnervalstu kopīgām interesēm atbilstīgi pasākumi tādās jomās kā transnacionālā sadarbība un starpsavienojumi, šajā regulā noteikto finansējumu var apvienot ar finansējumu, kas noteikts saskaņā ar citām Savienības regulām. Šādā gadījumā Komisija nolemj, saskaņā ar kuru noteikumu kopumu jāveic īstenošana.

8. Dalībvalstis tiek iesaistītas plānošanas procesā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktu. Īpaši cieši tajā iesaista tās dalībvalstis un citus līdzekļu devējus, kuri apņēmušies plānot savu atbalstu kopā ar Savienību. Vajadzības gadījumā plānošanas dokumentos var iekļaut arī šo dalībvalstu un citu līdzekļu devēju iemaksas.

9. Ja dalībvalstis un citi līdzekļu devēji ir apņēmušies kopīgi plānot savu atbalstu, vienoto atbalsta shēmu un 3. un 4. punktā minētos plānošanas dokumentus var aizstāt ar kopīgu daudzgadu plānošanas dokumentu, ja vien tas atbilst minētajos punktos noteiktajām prasībām.

10. Krīzes gadījumā vai gadījumā, kad ir apdraudēta demokrātija, tiesiskums vai cilvēktiesības un pamatbrīvības, vai dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas gadījumā var veikt plānošanas dokumentu ad hoc pārskatīšanu. Šādā ārkārtas pārskatīšanā nodrošina, ka tiek saglabāta saskaņotība starp Savienības politikas jomām, Savienības atbalstusaskaņā ar šo regulu, un atbalstu, kas tiek piešķirts no citiem Savienības instrumentiem ārējās darbības finansēšanai. Ārkārtas pārskatīšanas rezultātā var pieņemt pārstrādātus plānošanas dokumentus. Šādā gadījumā Komisija nosūta pārstrādātos plānošanas dokumentus zināšanai Eiropas Parlamentam un Padomei viena mēneša laikā pēc to pieņemšanas.

11. Veicot jebkādu plānošanu vai programmu pārskatīšanu pēc Regulas (ES) Nr. 236/2014 17. pantā minētā starpposma ziņojuma publicēšanas, ņem vērā minētajā ziņojumā izklāstītos rezultātus, atzinumus un secinājumus.

III SADAĻA

PĀRROBEŽU SADARBĪBA

8. pants

Ģeogrāfiskā attiecināmība

1. Šīs regulas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās pārrobežu sadarbības programmas var izstrādāt attiecībā uz:

- a) sauszemes robežām, ietverot teritoriālās vienības, kas atbilst Statistiski teritoriālo vienību nomenklatūras (NUTS) 3. līmenim, vai līdzvērtīgas teritoriālās vienības gar sauszemes robežu starp dalībvalstīm un citām pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm, neskarot iespējamus pielāgojumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu sadarbības pasākuma saskaņotību un nepārtrauktību, un saskaņā ar 9. panta 4. punktu;

- b) jūras robežām, ietverot teritoriālās vienības, kas atbilst NUTS 3. līmenim, vai līdzvērtīgas teritoriālās vienības gar jūras robežu starp dalībvalstīm un citām pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm, kuras atrodas ne vairāk kā 150 km attālumā viena no otras, neskarot iespējamus pielāgojumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu sadarbības pasākuma saskaņotību un nepārtrauktību;

- c) uz teritorijām ap jūras baseiniem, ietverot piekrastes teritoriālās vienības, kas atbilst NUTS 2. līmenim, vai līdzvērtīgas teritoriālās vienības pie jūras baseina, kas kopīgs dalībvalstīm un citām pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm.

2. Teritoriālajām vienībām, kas piekļaujas 1. punktā minētajām vienībām, var atļaut iesaistīties pārrobežu sadarbībā, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu pastāvošo sadarbības shēmu turpmāku darbību, un citos pamatotos gadījumos, kā arī lai sekmētu programmu mērķu sasniegšanu. Nosacījumus, saskaņā ar kuriem blakus esošas teritoriālas vienības var iesaistīties sadarbībā, izklāsta kopīgajās darbības programmās.

3. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstīs vai citās pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstīs esošus lielus sociālas, ekonomiskas vai kultūras nozīmes centrus, kas nepieklaujas attiecināmajām teritoriālajām vienībām, var iekļaut pārrobežu sadarbībā ar nosacījumu, ka šāda līdzdalība veicina plānošanas dokumentā noteikto mērķu sasniegšanu. Nosacījumus, saskaņā ar kuriem šādi centri var iesaistīties sadarbībā, izklāsta kopīgajās darbības programmās.

4. Kad pārrobežu sadarbības programmas ir izstrādātas saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, Komisija var ar dalībnieku piekrišanu izteikt priekšlikumu par ģeogrāfiskās attiecināmības paplašināšanu uz visu to NUTS 2. līmeņa teritoriālo vienību, kuras teritorijā atrodas attiecīgā NUTS 3. līmeņa teritoriālā vienība.

5. Īstenojot pārrobežu sadarbību, cenšas panākt, lai tā saskaņotu ar pastāvošo un turpmāko makroreģionālo stratēģiju mērķiem.

9. pants

Finanšu līdzekļu plānošana un piešķiršana pārrobežu sadarbībai

1. Plānošanas dokumentu sagatavo ar mērķi noteikt turpmāko:

- a) pārrobežu sadarbības stratēģiskos mērķus un prioritātes, un šajā sadarbībā gaidāmos rezultātus;
- b) izstrādājamo kopīgo darbības programmu sarakstu;

- c) resursu indikatīvu sadalījumu starp sauszemes un jūras robežas programmām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, un jūras baseina programmām, kas minētas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- d) indikatīvos daudzgadu piešķirumus katrai kopīgajai darbības programmai;
- e) teritoriālās vienības, kas ir tiesīgas piedalīties katrā kopīgajā darbības programmā, un 8. panta 2., 3. un 4. punktā minētās teritoriālās vienības un centrus;
- f) indikatīvo piešķirumu tādu pasākumu atbalstam kā horizontālie spēju veidošanas pasākumi, sakaru veidošana un pieredzes apmaiņa starp programmām;
- g) iemaksas starptautiskajām programmām, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1299/2013⁽¹⁾ un kurās piedalās partnervalstis un/vai Krievijas Federācija.

Plānošanas dokuments attiecas uz septiņus gadus ilgu laikposmu, un to pieņem Komisija saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā. To pārskata starpposma pārskatīšanā vai tad, kad tas ir nepieciešams, un to var pārstrādāt saskaņā ar minēto procedūru.

2. Kopīgās darbības programmas līdzfinansē no ERAF. ERAF iemaksas kopējo summu nosaka saskaņā ar 4. panta 4. punktu Regulā (ES) Nr. 1299/2013. Minēto iemaksu izmanto saskaņā ar šo regulu.

3. Pirmspievienošanās instrumentu (IPA II), kā tas noteikts ar Regulu (ES) Nr. 236/2014, var izmantot, lai piešķirtu līdzfinansējumu kopīgām darbības programmām, kurās piedalās minētās regulas I pielikumā uzskaitītie saņēmēji. Minēto līdzfinansējumu izmanto saskaņā ar šo regulu.

4. Finanšu līdzekļu indikatīvos piešķirumus kopīgajām darbības programmām nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, jo īpaši iedzīvotāju skaitu attiecīgajās teritoriālajās vienībās, kas definētas 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā. Nosakot indikatīvos piešķirumus, iespējams, ir jāveic korekcijas, lai atspoguļotu vajadzību līdzsvarot ERAF iemaksas ar iemaksām, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, kā arī lai ņemtu vērā citus faktoros, kas ietekmē sadarbības intensitāti, piemēram, pierobežas teritoriju īpatnības un to spēju pārvaldīt un apgūt Savienības atbalstu.

10. pants

Kopīgas darbības programmas

1. Pārrobežu sadarbību īsteno ar daudzgadu kopīgu darbības programmu starpniecību, kuras ietver sadarbību attiecībā uz

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1299/2013 (2013. gada 17. decembris) par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.).

konkrētu robežu vai robežu grupu un kurās noteikti daudzgadu pasākumi, ar ko tiek īstenots saskanīgu prioritāšu kopums un ko var īstenot ar Savienības atbalstu. Kopīgas darbības programmas izstrādā, pamatojoties uz 9. panta 1. punktā minētajiem plānošanas dokumentiem. Tajās iekļauj pārvaldības un kontroles sistēmu apraksta kopsavilkumu ar 11. panta 2. punktā un 12. panta 2. punktā noteiktajiem elementiem.

2. Kopīgas darbības programmas attiecībā uz sauszemes un jūras robežām izstrādā attiecībā uz katru robežu attiecīgajā teritoriālajā līmenī, un tajās iekļauj attiecināmās teritoriālās vienības, kas ietilpst vienā vai vairākās dalībvalstīs un vienā vai vairākās citās pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstīs.

3. Kopīgas darbības programmas, ko īsteno ap jūras baseiniem, ir daudzpusējas programmas, kuras izstrādātas attiecīgajā teritoriālajā līmenī un kurās ietilpst attiecināmās teritoriālās vienības ap kopīgo jūras baseinu, kas pieder vairākām programmām iesaistītām valstīm, tostarp vismaz vienai dalībvalstij un vienai citai pārrobežu sadarbībā iesaistītai valstij. Tajās var iekļaut divpusējas darbības, ar kurām atbalsta sadarbību starp vienu dalībvalsti un vienu citu pārrobežu sadarbībā iesaistītu valsti.

4. Viena gada laikā pēc 9. panta 1. punktā minētā plānošanas dokumenta apstiprināšanas un pēc tam, kad ir pieņemti īstenošanas noteikumi, ar ko nosaka īpašus noteikumus pārrobežu sadarbības īstenošanai, iesaistītās valstis kopīgi iesniedz Komisijai priekšlikumus par kopīgām darbības programmām. Komisija īstenošanas noteikumos paredzētajā laikposmā pieņem katru kopīgo darbības programmu pēc tam, kad ir novērtējusi tās atbilstību šai regulai, plānošanas dokumentam un īstenošanas noteikumiem. Kopīgās pārrobežu sadarbības programmas Komisija informatīvos nolūkos iesniedz Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm viena mēneša laikā pēc minēto programmu pieņemšanas.

5. Apgabali, kas neatrodas dalībvalstīs vai citās pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstīs un kas ir pieguļoši attiecināmajiem apgabaliem, kuri noteikti 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, vai kas atrodas pie kopīga jūras baseina, attiecībā uz kuru ir izstrādāta kopīga darbības programma, var iekļaut kopīgā darbības programmā, un tām var izmantot Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu atbilstīgi 9. panta 1. punktā minētajā plānošanas dokumentā izklāstītajiem nosacījumiem.

6. Komisija un iesaistītās valstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja pārrobežu sadarbības programmām, jo īpaši attiecībā uz jūras baseiniem, kas izstrādātas saskaņā ar šo regulu, un starptautiskās sadarbības programmām, kuras izstrādātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1299/2013, ir daļēji kopīga ģeogrāfiskā darbības joma, šīs programmas pilnīgi papildina un pastiprina cita citu.

7. Kopīgas darbības programmas var pārstrādāt pēc iesaistīto valstu vai Komisijas ierosinājuma, pamatojoties uz šādiem iemesliem:

- a) pārmaiņas sadarbības prioritātēs vai sociālekonomiskās norises;
- b) attiecīgo pasākumu īstenošanas rezultāti un uzraudzības un novērtēšanas procesa rezultāti;
- c) vajadzība koriģēt pieejamo finanšu līdzekļu summas un pārdalīt resursus.

8. Līdz tā kalendārā gada beigām, kas seko gadam, kurā tiek pieņemtas kopīgās darbības programmas, Komisija noslēdz finansēšanas nolīgumu ar citām pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm. Minētajā finansēšanas nolīgumā iekļauj tiesību normas, kas nepieciešamas kopīgās darbības programmas īstenošanai, un to var līdzparakstīt arī citas iesaistītās valstis un 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā vadošā iestāde vai valsts, kurā darbojas vadošā iestāde.

Ja nepieciešams, iesaistītās valstis un vadošā iestāde savstarpēji noslēdz nolīgumu, piemēram, saprašanās memoranda veidā, lai noteiktu attiecīgo valstu īpašo finanšu atbildību un programmas īstenošanas kārtību, tostarp to vadības un administrācijas pienākumus un atbildības jomas.

9. Kopīga darbības programma ar vairāk nekā vienu citu pārrobežu sadarbībā iesaistītu valsti ir uzskatāma par izveidotu, ja vismaz viena cita pārrobežu sadarbībā iesaistīta valsts paraksta finansēšanas nolīgumu. Citas pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstis, uz kurām attiecas izveidotā programma, var pievienoties programmai jebkurā brīdī, parakstot finansēšanas nolīgumu.

10. Ja valsts, kas piedalās programmā, apņemas piedalīties kopīgās darbības programmas līdzfinansēšanā, minētajā programmā nosaka pasākumus un vajadzīgos aizsargpasākumus šā līdzfinansējuma revīzijai, sniegšanai, izmantošanai un uzraudzībai. Saistīto finansēšanas nolīgumu paraksta visas iesaistītās valstis un kopīgās darbības programmas vadošā iestāde vai valsts, kurā darbojas vadošā iestāde.

11. Kopīgajās darbības programmās var paredzēt arī iemaksas no finanšu instrumentiem un finanšu instrumentos, ar kuriem iespējams apvienot dotācijas, atbilstīgi minēto instrumentu noteikumiem – ar noteikumu, ka tādējādi tiek veicināta minētās programmas prioritāšu īstenošana.

12. Saskaņā ar partnerības principu iesaistītās valstis un attiecīgā gadījumā to vietējās iestādes kopīgi izraugās darbības, kurām tiks piešķirts Savienības atbalsts un kuras atbilst kopīgās darbības programmas prioritātēm un pasākumiem.

13. Konkrētos un pienācīgi pamatotos gadījumos, kad:

- a) kopīgu darbības programmu nav iespējams iesniegt to problēmu dēļ, kas radušās iesaistīto valstu savstarpējās attiecībās vai starp Savienību un citu pārrobežu sadarbībā iesaistītu valsti;
- b) kopīgo darbības programmu nevar īstenot to problēmu dēļ, kas radušās iesaistīto valstu savstarpējās attiecībās;
- c) iesaistītās valstis nav iesniegušas kopīgu darbības programmu Komisijai vēlākais līdz 2017. gada 30. jūnijam; vai
- d) neviena no citām pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm, kas piedalās programmā, nav parakstījusi attiecīgo finansēšanas nolīgumu līdz programmas pieņemšanai sekojošā gada beigām,

Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm) veic nepieciešamos pasākumus, lai ļautu šai(-šīm) dalībvalstij(-īm) izmantot iemaksu, kas no ERAF saņemta kopīgās darbības programmas vajadzībām, saskaņā ar 4. panta 7. un 8. punktu Regulā (ES) Nr. 1299/2013.

14. Budžeta saistības attiecībā uz tādiem pārrobežu sadarbības pasākumiem vai programmām, kas ilgst vairāk par vienu finanšu gadu, var sadalīt vairākos ikgadējos maksājumos.

11. pants

Kopīgu darbības programmu pārvaldība

1. Kopīgas darbības programmas parasti īsteno kopā ar dalībvalstīm dalītā pārvaldībā. Tomēr iesaistītās valstis var ierosināt veikt īstenošanu netiešā pārvaldībā, ko nodrošina Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 minēta struktūra, un saskaņā ar šīs regulas 12. panta 2. punktā minētajiem īstenošanas noteikumiem.

2. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija pārliecinās, ka dalībvalsts dalītas pārvaldības gadījumā vai cita pārrobežu sadarbībā iesaistītā valsts vai starptautiska organizācija netiešās pārvaldības gadījumā ir izveidojusi un izmanto pārvaldības un kontroles sistēmas, kas atbilst Regulai (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, šai regulai un šīs regulas 12. panta 2. punktā minētajiem īstenošanas noteikumiem.

Attiecīgās dalībvalstis, citas pārrobežu sadarbībā iesaistītās valstis un starptautiskās organizācijas nodrošina savas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvu darbību, pakārtoto darījumu likumību un pareizību un pareizas finanšu pārvaldības principu ievērošanu. Tās ir atbildīgas par programmu pārvaldību un kontroli.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij vai citai pārrobežu sadarbībā iesaistītai valstij, vai starptautiskajai organizācijai izskatīt Komisijai iesniegtu sūdzību par to, kā ir izvēlētas vai īstenotas darbības, ko atbalsta saskaņā ar šo sadaļu, vai par pārvaldības un kontroles sistēmas darbību.

3. Lai kopīgās darbības programmas būtu iespējams pienācīgi sagatavot īstenošanai, izdevumi, kas radušies pēc kopīgās darbības programmas iesniegšanas Komisijai, ir attiecināmi no 2014. gada 1. janvāra.

4. Ja attiecināmība ir ierobežota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 236/2014 8. panta 7. punktu, šā panta 1. punktā minētā struktūra, kas var izsludināt uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus vai piedāvājumus, ir tiesīga pieņemt pretendentes, kuriem ir tiesības pieteikties, pieteikuma iesniedzējus un kandidātus no neattiecināmajām valstīm vai neattiecināmas izcelsmes preces saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 236/2014 8. panta 2. punktu un 9. panta 3. punktu.

12. pants

Pārrobežu sadarbības īstenošanas noteikumi

1. Īstenošanas noteikumus, ar ko nosaka konkrētus noteikumus attiecībā uz šīs sadaļas īstenošanu, pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 236/2014 16. panta 3. punktā.

2. Īstenošanas noteikumi aptver jautājumus, starp kuriem ir detalizēti noteikumi par:

- a) līdzfinansējuma līmeni un metodēm;
- b) kopīgu darbības programmu saturu, sagatavošanu, grozīšanu un noslēgšanu;
- c) to, kāda nozīme un funkcijas ir programmas struktūrām, piemēram, apvienotās uzraudzības komitejai, vadošai iestādei un tās apvienotajam tehniskajam sekretariātam, tostarp par to stāvokli, efektīvu identifikāciju, pārskatbildību un atbildību, pārvaldības un kontroles sistēmu aprakstu un nosacījumiem attiecībā uz Savienības atbalsta tehnisko un finanšu pārvaldību, tostarp izdevumu attiecināmību;
- d) atgūšanas procedūrām visās iesaistītajās valstīs;
- e) uzraudzību un novērtēšanu;
- f) atpazīstamību un informatīviem pasākumiem;
- g) dalītu un netiešu pārvaldību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 236/2014 6. panta 2. punktā.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai grozītu II pielikumu. Konkrēti – pēc starpposma ziņojuma publicēšanas, un pamatojoties uz minētajā ziņojumā iekļautajiem ieteikumiem, Komisija līdz 2018. gada 31. martam pieņem deleģētu aktu, ar ko groza II pielikumu.

14. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir līdz 2020. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

15. pants

Komiteja

Komisijai palīdz Eiropas kaimiņattiecību instrumenta komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

16. pants

To trešo valstu līdzdalība, uz kurām neattiecas 1. pants

1. Pienācīgi pamatotos gadījumos un lai nodrošinātu Savienības finansējuma saskaņotību un efektivitāti vai lai veicinātu reģionālu vai starpreģionālu sadarbību, Komisija, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var nolemt konkrētu pasākumu attiecināmību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 236/2014 2. pantu piemērot arī valstīm, teritorijām un apgabaliem, kuri citādi nebūtu tiesīgi saņemt finansējumu.

Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 236/2014 8. panta 1. punkta fiziskas un juridiskas personas no šādām valstīm, teritorijām un apgabaliem var piedalīties šādu pasākumu īstenošanas procedūrās.

2. Iespējas, kas minētas šā panta 1. punktā, var paredzēt 7. pantā minētajos plānošanas dokumentos.

17. pants

Finansējums

1. Finansējums šīs regulas īstenošanai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam ir noteikts EUR 15 432 634 000 apmērā pašreizējās cenās. Ne vairāk kā 5 % no finansējuma piešķir pārrobežu sadarbības programmām, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

2. Ikgadējās apropriācijas daudzgadu finanšu shēmas noteiktajās robežās apstiprina Eiropas Parlaments un Padome.

3. Saskaņā ar 18. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1288/2013 ⁽¹⁾ no dažādiem instrumentiem ārējo darbību finansēšanai, proti, no Attīstības sadarbības instrumenta, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 233/2014 ⁽²⁾, EKI, Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA II), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 231/2014, un Partnerības instrumenta, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 234/2014 ⁽³⁾, tiks piešķirta indikatīva summa EUR 1 680 000 000 apmērā

darbībām, ar ko mācību nolūkos veicina mobilitāti uz vai no partnervalstīm Regulas (ES) Nr. 1288/2013 nozīmē, kā arī sadarbībai un politiskajam dialogam ar minēto valstu iestādēm, institūcijām un organizācijām. Minēto līdzekļu izmantošanai piemēros Regulu (ES) Nr. 1288/2013.

Finansējumu nodrošina, izmantojot tikai divus daudzgadu piešķirumus, kas attiecīgi ietver pirmos četrus gadus un pārējos trīs gadus. Minētā finansējuma piešķirums tiks atspoguļots šajā regulā paredzētajā indikatīvajā daudzgadu plānošanā atbilstīgi attiecīgo valstu identificētajām vajadzībām un prioritātēm. Piešķirumus var pārskatīt iepriekš neparedzētu būtisku apstākļu vai svarīgu politisku pārmaiņu gadījumā atbilstīgi Savienības ārējās darbības prioritātēm.

18. pants

Eiropas Ārējās darbības dienests

Šo regulu piemēro saskaņā ar Lēmumu 2010/427/ES.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 11. marts

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

M. SCHULZ

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā "Erasmus +" un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.-2020. gadam (Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 44 lappusi).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.-2020. gadam (Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 77 lappusi).

I PIELIKUMS

Regulas 1. pantā minētās partnervalstis ir:

Alžīrija
Armēnija
Azerbaidžāna
Baltkrievija
Ēģipte
Gruzija
Izraēla
Jordānija
Libāna
Lībija
Moldovas Republika
Maroka
okupētā palestīniešu teritorija (opt)
Sīrija
Tunisija
Ukraina

II PIELIKUMS

Savienības atbalsta prioritātes saskaņā ar šo regulu

Lai atbalstītu 2. pantā minēto konkrēto mērķu sasniegšanu, ņemot vērā arī kopīgi pieņemtos dokumentus, kas norādīti 3. panta 2. punktā, Savienības finansējumu var izmantot saskaņā ar šā pielikuma 1., 2. un 3. punktā minētajām prioritātēm.

Dažas no minētajām prioritātēm var attiekties uz vairākiem programmu veidiem. Iespējamus grozījumus šajā orientējošā prioritāšu sarakstā veic, ievērojot kopīgas atbildības principu.

Saskaņā ar minētajām prioritātēm risina transversālus jautājumus, kas ietver padziļinātu un ilgtspējīgu demokrātiju, cilvēktiesības, dzimumu līdztiesību, cīņu pret korupciju, kā arī vides jautājumu.

1. Savienības atbalstu divpusējā līmenī atbilstīgi sniedz *inter alia* saskaņā ar šādām prioritātēm:

- cilvēktiesības, laba pārvaldība un tiesiskums, tostarp tiesu sistēmas, valsts pārvaldes un drošības jomas reformas;
- iestāžu sadarbība un spēju pilnveidošana, tostarp Savienības nolīgumu īstenošanas nolūkā;
- atbalsts pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem un to lomas stiprināšanai reformu un demokrātisku pārmaiņu procesos;
- ilgtspējīga un iekļaujoša ekonomikas attīstība, tostarp reģionālā un vietējā līmenī, un teritoriāla kohēzija;
- sociālo jomu attīstība, jo īpaši saistībā ar jaunatni, galveno uzmanību pievēršot sociālajam taisnīgumam, kohēzijai un nodarbinātībai;
- tirdzniecības un privātā sektora attīstība, tostarp atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, nodarbinātība un padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu īstenošana;
- lauksaimniecība un lauku attīstība, tostarp pārtikas nodrošinājums;
- dabas resursu ilgtspējīga apsaimniekošana;
- enerģētikas joma, galveno uzmanību pievēršot energoefektivitātei un atjaunojamiem energoresursiem;
- transports un infrastruktūra;
- izglītība un prasmju pilnveidošana, tostarp profesionālā izglītība un apmācība;
- mobilitāte un migrācijas pārvaldība, tostarp migrantu aizsardzība;
- uzticības veicināšana un citi pasākumi, kas palīdz novērst un risināt konfliktus, tostarp atbalsts skartajiem iedzīvotājiem un atjaunošanai.

Šajā punktā noteiktās prioritātes var palīdzēt īstenot vairākus šīs regulas mērķus.

2. Savienības atbalstu daudzvalstu līmenī atbilstīgi sniedz *inter alia* saskaņā ar šādām prioritātēm:

- cilvēktiesības, laba pārvaldība un tiesiskums;
- iestāžu sadarbība un spēju pilnveidošana;
- reģionālā sadarbība, jo īpaši saistībā ar Austrumu partnerību, Savienību Vidusjūrai un Partnerību demokrātijai un kopīgai labklājībai;
- augstākā izglītība un prasmju pilnveidošana, studentu un darbinieku mobilitāte, jaunatne un kultūra;
- ilgtspējīga ekonomikas attīstība, tirdzniecības un privātā sektora attīstība un atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem;
- enerģētikas joma, tostarp enerģētikas tīkli;
- transporta un infrastruktūras starpsavienojumi;
- dabas, tostarp ūdens, resursu ilgtspējīga apsaimniekošana, videi nekaitīga noturīga izaugsme, vide un pielāgošanās klimata pārmaiņām, un to mazināšana;
- atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai;
- mobilitāte un migrācijas pārvaldība;
- uzticības veicināšana un citi pasākumi, kas palīdz novērst un risināt konfliktus.

Šajā punktā noteiktās prioritātes var palīdzēt īstenot vairākus šīs regulas mērķus.

3. Savienības atbalstu, izmantojot pārrobežu sadarbības programmas, atbilstīgi sniedz saskaņā ar šādām prioritātēm:

- ekonomikas un sociālā attīstība;
- vide, sabiedrības veselība, drošums un drošība;
- personu, preču un kapitāla mobilitāte.

Šajā punktā noteiktās prioritātes atspoguļo kopēji risināmas problēmas. Tās veido pamatu, lai apzinātu konkrētas prioritātes ar pārrobežu sadarbībā iesaistītām valstīm. Programmu izstrādē iesaistīs pilsoniskās sabiedrības organizācijas, un kopā ar vietējām un reģionālām iestādēm tās būs galvenās programmu līdzekļu saņēmējas.

Finansējuma piešķirumi atbilstīgi programmas veidam

Divpusējas programmas – līdz 80 %.

Daudzvalstu programmas – līdz 35 %.

Pārrobežu sadarbība – līdz 5 %.

Eiropas Komisijas deklarācija par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

Pamatojoties uz LES 14. pantu, Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, plānošanas un vajadzības gadījumā pēc sākotnējas apspriedes ar attiecīgajiem labuma guvējiem. Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu, norādot katrai valstij/reģionam paredzēto indikatīvo piešķirumu un katras valsts/reģiona prioritātes, iespējamus rezultātus un pa prioritārajām ģeogrāfiskajām programmām iedalītus indikatīvos piešķirumus, kā arī palīdzības izvēles iespējas (*). Eiropas Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam attiecīgos pieejamos dokumentus par plānošanu ar norādītām tematiskām prioritātēm, iespējamiem rezultātiem, palīdzības izvēles iespējām (*) un finanšu piešķirumiem tematiskajās programmās paredzētajām prioritātēm. Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta pausto nostāju šajā jautājumā.

Šīs regulas spēkā esamības laikā Eiropas Komisija veidos stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu, sagatavojot vidusposma pārskatu un pirms jebkādas būtiskas plānošanas dokumentu pārskatīšanas.

Pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma Eiropas Komisija skaidros, kur Eiropas Parlamenta apsvērumi plānošanas dokumentos ir ņemti vērā, un visus citus ieteikumus saistībā ar stratēģisko dialogu.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija būs pārstāvēta atbildīgā komisāra līmenī.

(*) Vajadzības gadījumā.

Eiropas Komisijas deklarācija par īstenošanas aktu izmantošanu, ar ko paredz īstenošanas kārtību dažiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II)

Eiropas Komisija uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmas īstenošanas noteikumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanā, un citu īpašu, sīkāk izstrādātu īstenošanas noteikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), mērķis ir papildināt pamataktu, un tādējādi tiem jābūt deleģētiem aktiem, kas jāpieņem, pamatojoties uz LESD 290. pantu. Eiropas Komisija neiebildīs pret teksta pieņemšanu, par kuru vienojušies likumdevēji. Tomēr Eiropas Komisija atgādina, ka jautājumu par nošķirumu starp LESD 290. un 291. pantu lietā par biocīdiem pašlaik izskata Eiropas Savienības Tiesa.

Eiropas Parlamenta paziņojums par palīdzības, kas piešķirta saskaņā ar finanšu instrumentiem, pārtraukšanu

Eiropas Parlaments norāda, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaīmiņattiecību instrumentu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (PPI II), tekstā nav rodama tieša norāde uz iespēju palīdzību pārtraukt gadījumos, kad saņēmējvalsts neievēro attiecīgajā instrumentā noteiktos pamatprincipus un īpaši demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principus.

Eiropas Parlaments uzskata, ka jebkādas palīdzības pārtraukšana šo instrumentu ietvaros mainītu vispārējo finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments kā viens no likumdevējiem un viena no budžeta lēmēj institūcijas iestādēm tādejādi var pilnībā izmantot savas privilēģijas, ja šāds lēmums tiktu pieņemts.
